

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

2002. máj.–jún.

VII/3. szám

Ára: 175,- Ft

Doroszló – kegykép

Spirituális támogatók: *fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,*
P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: *fr. Barsi Balázs OFM.*

Tartalomjegyzék

Krétai Szent András: Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepére	1
Newman-Szunyogh: Megváltónknak anyja	2
Legeza József: Szenvedni könnyebb, mint látni a szenvedést	3
Várhelyi Tamás: Misericordia Dei	4
Kovács Ervin: Ezt a napot az Úristen adta	7
Szent Ágoston: Fogadd vendégül az Üdvözítőt	8
Ima szent papi hivatásokért	9
Karaffa János: Batthyány-Strattman László	10
Barsi Balázs: Keressétek elsősorban Isten országát és annak igazságát	12
Gobbi atya: Belső kiegyensúlyozottságotok	18
Szent Bernát: Szent József ünnepére	20
Baij Mária Cecília: Szent József	21
Mária kegyhelyek	
Fertőszentmiklós	22
Kreuzberg	23
Szőkefalvi üzenetek 2002-ben	23
Békejobbot nyújtva	26
Rózsafüzér	
Világosságos rózsafüzér	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában
Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:
Kreuzberg – kálvária

A *Tengernek Csillaga* folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000
ISSN szám: 1416-8243

Eucharistia, Babits Mihály

Az Úr nem ment el, itt maradt.

Óbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent nagy titok!

Az Istent esszük, mint az ősz

törzsek borzongó lagzikon

ették-itták királyaik

húsát-vérét, hogy óriás

halott királyok ereje

szállna mellükbe – de a mi

királyunk, Krisztus, nem halott!

A mi királyunk eleven!

A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér:

Ereje több, ereje más:

ő óriásibb óriás!

ki két karjával általal

minden családot s törzseket.

Egyik karja az Igazság,

másik karja a Szeretet...

Mit ér nekünk a Test, a Vér,

ha szellemében szellemünk

nem részes és úgy vesszük Őt

magunkhoz, mint ama vadak

a tetemet vagy totemet?

Áradj belénk hát, óh örök

igazság és szent szeretet!

Oldozd meg a bilincseket

amikkel törzs és vér leköt,

hogy szellem és ne hús tegyen

magyarrá, s nőjünk ég felé,

testvér-népek közt, mint a fák,

kiket mennyből táplál a Nap.

Titkosértelmű rózsza

Ami a rózsza a virágok között, az Mária Isten gyermekei és a szent lelkek között. Csak Isten kegyelme által jelentek meg ezen a mi szegény, sivár földünkön a szentségnek és kellemnek virágai, amelyek egyébként arculatával nem egyeztethetők össze. A kegyelem teljessége teremtette meg a Királynőt, a titkosértelmű rózsát. A titokzatos, a misztikus rendszerint rejtettet is jelent. Kérdés: Mária mennyivel volt rejtettebb, mint a többi szentek? Mit jelent ez a különleges cím? Ez vezet el a harmadik okhoz, amiért hihetünk abban, hogy rövid nyugalom után a Legszentebb Szűz föltámadt és a mennybe vitetett: Hol van az ő teste, ha nem véttetett föl a mennybe? Hogyan maradhatott volna teljesen rejtekben? Miért nem hallunk semmit az ő sírjáról, hogy itt vagy ott van? Miért nem zárandokolnak oda? Miért nincsenek ereklyéi, mint a többi szenteknek? A halottak nyugvóhelyét, különösen a kedves és tiszteletben álló elköltözöttekét mindig, a krisztusi hit első idejében is szentnek tartották és tiszteletben részesítették. Szent Péter beszél Dávid sírjáról, mint általában ismert és tisztelt helyről, habár több, mint ezer évvel előbb halt meg. Keresztelő Szent Jánost tisztelettel temették el és Márk általánosan ismertnek tudja nyugvóhelyét. Az Urat a keresztről való levétel után új sírba helyezték, és az első krisztusi hívők minden felől jöttek, hogy ezt a szent helyet lássák, mint ahogy az máig is az egész világnak zárandokhelye. Mikor elmúlt az üldözések ideje, a szenteknek, Szent István vértanúinak, Szent Márknak, Szent Barnabásnak, Szent Péternek, Szent Pálnak és a többi apostolnak és mártíroknak földi maradványait még jobban tisztelték. A nagy városokba vitték azokat, és egyes részeit az egész földkerekség templomaiba osztották szét. A szentek testének tisztelete és értékelése kezdettől fogva kiáltó jellemvonása volt az Anyaszentegyháznak. Annál inkább elvárhatnók, hogy Isten Anyjának sírját és csontjait megőrizték és tisztelték volna, ha azok egyáltalán meglettek volna. A keresztények nyilvánvalóan kezdettől fogva tudták, hogy ő feltámadt és fölvétetett a mennyországba; ezért nem tudunk arról, hogy valaha, akár hamisított relikviák is, feltűntek volna. Mindenesetre nem lehet elképzelni, hogy a hívők, akik olyan gondossággal őrizték a szentek és mártírok ereklyéit, a legdrágább kincseket, az Istenanyának testét, az ő szent kezeit és lábait, egészen elhanyagolták volna. – Azért nevezzük őt misztikus rózsának is, mert testi szemeink elől egészen elrejtve, testével és lelkével e földről a mennybe ment fel.

Newman-Szunyogh: A Szűzanya hónapja

A „kegyelemmel teljes” Mária üdvtörténeti szerepe

fr. Barsi Balázs, O.F.M.

Szent Lukács evangéliumának első fejezete hatalmas, egyre szélesedő el-
lentétre épül, amely egy pillanatban hirtelen felfordul. Miközben Jézus
felsőbbrendűségét mutatja be ilyen módon Keresztelő Jánossal szem-
ben, hatalmas fénybe kerül Jézus anyja, Mária. Zakariás és Erzsébet
papi családból valók és idősek. Mindez méltóságukat hangsúlyozza.

Mária árva lány, itt nem említi Lukács Mária őseit.

Zakariásról és Erzsébetről Lukács hosszú dicséretet zeng: „Mindket-
ten igazak voltak Isten előtt. Szentül éltek az Úr parancsai és rendelke-
zései szerint.”

Máriáról egyetlen dicsérő szót sem ír (mert majd maga Isten, az an-
gyal által jelenti ki Mária páratlan szentségét, amikor „kegyelemmel
teljes”-nek nevezi).

Zakariás fölmege („fölmenni” mindig Isten világát jelzi) Jeruzsálembe.

Mária lent van Názáretben, ebben az eldugott kis városkában.

Zakariás a templom szentélyébe megy. Mária „profán” helyen, kicsi
otthonában tartózkodik.

Ez a szembeállító párhuzam azonban hirtelen megfordul, hiszen Zaka-
riás ment fel oda, ahol a nép hite szerint mindig is ott áll Gábiel arkan-
gyal; Máriához viszont maga az Örökkévaló küldi el angyalát. Micsoda
kontraszt! Mintha már hallanánk Jézus szavát, amelyet a samariai
asszonynak mondott: „Hidd el nekem, asszony, elérkezik az óra, mikor
sem ezen a hegyen, sem Jeruzsálemben nem fogják imádni az Atyát...
igazi imádói lélekben és igazságban imádják az Atyát” (Jn 4,21.23).

Mária maga lett a szentek szentje, ahol Isten személyes dicsősége (az
ő örökkévaló Fia) megkezdte emberi életét.

Az angyal idézi Szofoniás prófétát, ahol ezt olvassuk: „Örülj, Sion
leánya,... leszáll hasadba Jahve a te szabadítód,... ne félj!”

A héber nyelv szerint a városnak nem központja van, hanem hasa. Jeru-
zsálem közepébe (Jeruzsálem itt Sion leánya) fog tehát leszállni maga
Jahve. Ezért mondja Lukács evangéliumában szó szerint (a görögben)
az angyal, hogy „hasadban fogansz” (nem pedig méhedben).

A Szentlélek, aki az igazi szerzője az evangéliumoknak, kinyilatkoztatja,
hogy Mária az igazi Sion leánya, ő az igazi Jeruzsálem, akibe
leszáll maga az Isten. Ő a szentek szentje, ő az élő és mozgó frigyláda.

Mondott-e ennél többet, nagyobbat mariológus a Szent Szűzről és üdvösségtörténeti szerepéről? Össze-vissza beszélnek Máriáról, de ilyen hatalmas tény, ilyen fönséges egyszerűséggel csak a Szentlélek tud mondani.

Mária ádventje a legsajátosabb, legédesebb advent. Benne, a gyermekét kilenc hónapon át váró édesanya lelkületében sűrűsödik az Ábahámtól kezdődő üdvösségtörténet, és mivel Ábrahám a pogányságból választatott, az egész emberiség sóvárgása a Megváltó után.

*Úgy szerette Isten ezt a vilgot,
hogy Egyszülött Fiát adta érte.*

*Amikor sötétség borult a mindenségre,
csillagot gyújtott a csillagtalán égen.*

*Örök szeretettel kiválasztotta Máriát,
hogy édesanyja legyen szerelmes Fiának.
Azóta nem rémít a közelgő éjszaka minket,
a sötétség rémeitől nem kell félnünk.*

*Az erős Asszony Szülöttje győzött, Juda törzséből,
az éjszaka közepén mint győztes tért vissza.*

*Örülj és örvendezz, Boldogasszony, Mária,
mert rád ragyogott föltámadt Fiad világossága.
Egyedül a te hited világolt a Kálvária éjszakájában.*

*Egyedül a te hited várta Krisztus föltámadását,
csak te reméltél a fényben a halál sötét árnyai között.*

*Boldog vagy Mária, mert hinni tudtál,
amikor a hit kialudt a földön.*

Te vagy a mindenség aranymécsese,

*Te vagy a fürgeteges viharok éjszakáján a reménysugár,
mely Isten házának ablakából haza hívogat.*

Te vagy az Asszony, ki meggyújtottad a szombati fényt a földön.

*Lágy fényt, szelíd sugárt hoztál a vakok szemének,
napba öltözött Úrnő, lábad alatt a Hold,
csillagkoszorús Asszony, ki győzött az Őskígyó fölött.*

*A csillagos égbolt a te oltalmazó palástod,
a nyáresti szellő anyai simogatásod.*

*Földünk égbenyúló világos szirtje,
érintetlen hegycsúcs, büntelenség tiszta földje.*

*Isten arcának anyai mosolygása,
Szentlélek érzékeny ezüsthárfája.*

*Téged köszöntünk, esthajnal csillag.
Hozzád menekülünk szorongatásainkban, Jézus édesanyja.
Téged választott ki Isten, hogy elküldhesse Fiát a földre.
Köszöntünk, megtestesülésnek szent öle.
Veled dicsőítjük a kiapadhatatlan fényesség forrását:
az Atya és a Fiú és a Lélek Szent Háromságát.
Dicsőség az Atyának és a Fiúnak és Szentlélek Istennek,
miképpen kezdetben vala, most és mindenkor
és mindörökkön örökké. Ámen.*

Anyák napjára

Esztergom érsekei, a magyar prímások közül soknak kijutott a nemzet megbecsülése, néhánynak a külföldi ismertség, egynek pedig a XX. század dereka táján a világhírnév. Szomorú események következtében, ez igaz, hiszen bebörtönöztetés, életfogytiglani fegyházra ítéltetés volt az oka Mindszenty József világszerte ismertté válásának. Teteme 1991-ben hazatérhetett az esztergomi bazilikába, oda, ahova 46 évvel korábban, 1945. októberében érseki székfoglalója volt.

Talán egyedül neki jutott az esztergomi érsekek között osztályrészül – és a májusi anyák napján ezért kell rá gondolni -, hogy szülőfalujából édesanyja elkísérte. A hivatalos székfoglalón, az első sorban az előke-lőségek között ott ült fekete fejkendő édesanyja, hallgatva azt a történelmi méretű beszédet, amely a katolikusokon túl minden magyarhoz szólt, határokon belül és az utódállamok területén, meg Európában, és a két Amerikában, bárhová is vetette őket a „sors keze”.

Mindszenty József ily módon megadva a tiszteletet saját édesanyjának, valójában minden magyar édesanyját részesített megbecsülésben, erősítette azok önbecsülését, mert számára az anyai hivatás volt a keresztény értékrend kiváltságos megtestesítője és bővizű, el nem apadó forrása. Ma már kevesen tudják, hogy Mindszenty József kispapként fogott az édesanya-téma gyűjtéséhez, amiből dolgozat, majd háromszor kiadott, folyamatosan bővített könyv született, melynek címe: Az édesanyja. Az 1990-ben reprint kiadást megért könyv előszava így kezdődik: „Az édesanyjáról már sokan írtak. Különb tollak, mint az enyém. De talán néhány gondolat, amit leírni érdemes volt és megszívlelni jó lesz, akad ebben a könyvben is. Csodálom az édesanyjai lelket; cso-

dálni, szeretni... Prohászka olvasgatása mellett a szívem tanított meg rá. Csodálom a gyenge nemnek hatalmas erejét az édesanyai erényekben, amelyeket ott látok ragyogni a történelem lapjain és amelyek éppúgy alakították és alakítják a történelmet, mint a nagy férfiak.”

Manapság, amikor az egyéni szabadság szószólói minden nemesre, szépre a művészi és szólásszabadság mögé bújva sárt dobálnak; a nagy bíboros egyszerű de igaz gondolataival illő köszönteni a legnemesebb hívatást elfogadókat, az édesanyákat.

Török József

Édesanyám keze

A legáldottabb kéz a földön,
a te kezed jó Anyám
Rettentő semmi mélyén álltam
Közelvő létem hajnalán;
A te két ékezed volt a mentőm
s a fényes földre helyezett...
Add ide, – csak egy pillanatra, -
Hadd csókolom meg kezedet!

Ez a kéz áldja, szenteli meg
A napnak étkét, italát
Ez a kéz vállalt életére
Gyilkos robotban rabigát,
Ez tette értünk nappalokká
A nyugodalmi perceket...
Add ide, – csak egy pillanatra, –
Hadd csókolom meg kezedet!

Hányszor ügylet rám ágyam mellett,
Ha éjsötétbe dőlt a föld,
Hányszor csordúlt a bánat könnye,
Amit szememről letörölt,
Hányszor ölelt a szent kebelre,
Mely csupa, csupa szeretet! -
Add ide, – csak egy pillanatra, -

Hadd csókolom meg kezedet!

Ha megkondult az est harangja
Keresztvetésre tanított,
Felmutatott a csillagokra,
Úgy magyarázta: ki van ott;
Vasárnaponként kora reggel
A kis templomba vezetett...
Add ide, – csak egy pillanatra, -
Hadd csókolom meg kezedet!

Lábam alól, ha néha néha
El is tévedt az igaz út,
Ujjaid rögtön megmutatták:
Látod a vétek szörnyű rút! -
Ne hidd Anyám, ne hidd hogy egykor
Feledni bírnám ezeket!...
Add ide, – csak egy pillanatra, -
Hadd csókolom meg kezedet!

Oh, hogy így drága két kezeddel
Soká vezess még, adja ég;
Ha csókot merek adni rája
Tudjam, hogy lelkem tiszta még.
Tudtam, hogy egy más, szebb hazában
A szent jövő nem veszett! -
Add ide, – csak egy pillanatra, -
Hadd csókolom meg kezedet!

A legáldottabb kéz a földön
a te két kezed, jó Anyám!
Mindenki áldja közeledben:
Hát én hogy is ne áldanám?!
Tudom megáldja Istenünk is,
Az örök Jóság s Szeretet! -
Némán, nagy, forró áhitattal,
Csókolom meg a kezedet!

Dsida Jenő

Jézushoz, Máriával

„Respice stellam, voca Mariam!” Nézd a csillagot, hívd Máriát! A „hajnali szép csillag”, az „új hajnal” anyai segítségével erősödjön tovább lelkünk legmélyén az a meggyőződés, hogy Jézus Krisztus az út, az igazság és az élet. Egyedül Ő ad értelmet az emberiség történelmének.

Legyen a Szűzanya most és mindörökre csillagotok és védelmetek. Szeressétek őt, az anyát, Krisztus Anyját és a mi égi édesanyánkat. Szent Jakab apostol tegyen benneteket hűséges tanúkká: tanúivá a bocsánatnak, a békének, az irgalomnak. Legyetek a szeretet és jószág szilárd alapjaira építő tanúk; akik türelmetlenül várják az Úr eljövetelét.

Anyja minden embernek, boldogságos Szűz Mária, tanítsd nekünk ki-
mondani: Ámen. II. János Pál pápa, (Compostella,
1989. aug. 20.)

Szentatyánkat, II. János Pál pápát ezzel a fiatalokhoz szóló szavaival köszöntjük 83. születésnapja alkalmából!

Bízgatjuk kedves olvasóinkat, hogy a világ „zajának” erősödése közben minél többször imádkozzunk Szentatyánkért. Esetleg böjt felajánlásokkal kísérve támogassuk őt, az értünk vállalt nehéz keresztyének hordozásában.

A biztos út

Eljöttem az égből, hogy kijelöljem számotokra azt az utat, amit meg kell tennetek ebben a században, hogy elnyerjétek a békét, hogy kijelöljem a megtérés útját és az *Úrhoz való visszatérés útját az imádság és a bűnbánat által.*

Eljöttem az égből, hogy nektek adjam Szeplőtelen Szívemet mint menedéket, amelyben elrejtőzhettek, és megmutassam a biztos utat, mely a megmenekülés és a béke Istenéhez vezet.

A biztos utat ezekben az időkben, amikor sok más út is mutatkozik, könnyebbek, melyeken sokan járnak, amelyek azonban nem biztonságosak és nem vezetnek az üdvösség Istenével és az isteni irgalmasság Atyjával való találkozásra.

A biztos utat, mely a Fiam, Jézus Evangéliumában lévő teljes igazság befogadására vezet benneteket.

Ezen az úton, amelyen én jártam, az igazság ragyogása vonz titeket és mélyrehatóan átalakít a kegyelem, mely meghozza életetekben a szentség isteni illatát.

Így váltok a megélt Evangélium világító példaképeivé és Krisztus bátor tanúivá, aki magához vonz benneteket, hogy kövessétek Őt isteni Szavának mindennapi megvalósításában.

A biztos út, amely rávezet, hogy lemondjatok a bűn és a gonoszság minden formájáról és kézzelfoghatóan megtapasztaljátok a szeretet és a tisztaság kegyelmét.

A materializmusba és a hedonizmusba, az élvezetek és a tisztátalanság elkeseredett hajszolásába merült pogány világban, amelyben éltek, ti a szentség és a tisztaság, az érzékek megtagadásának és a bűnbánatnak fényét árasztjátok és így mindenkinek felkínáljátok a segítséget, amelyet Szeplőtelen Szívem ad nektek, hogy Istennel, a ti Megváltótokkal és Üdvözítőökkel való életközösségre jussatok.

A biztos út, mely szeretetközösségre vezet, testvérré tesz azzal a köteléssel, amely egyesít titeket mint ugyanannak az egy Atyának fiait, akiket ugyanaz a Fiú váltott meg és ugyanaz a Szentlélek szentelt meg és ugyanannak az egyetlen Anyának fiaivá tett benneteket.

Szeplőtelen Szívem különösen ezekben az időkben válik *biztos úttá*, amely közösségre, kölcsönös megértésre, az önzés és minden fajta megosztottság visszautasítására vezet benneteket, hogy így végül megvalósulhasson az új parancsolat, amit Fiam, Jézus adott nektek: „Úgy szeressétek egymást, ahogyan én szerettelek titeket!” (Jn 13,34)

Míg ma a Máriás Papi Mozgalom nagy cönákulumát tartjátok ezen a vidéken, ahonnan a világ minden tájára eljutott, és megemlékeztek első jelenéséről, mely Fatimában történt, ahol a Mozgalom megszületett, újból szeretném felkínálni nektek Szeplőtelen Szívemet mint menedéketeket és Istenhez vezető biztos utakat.

Ez a biztos út, mely titeket a megmenekülés és a béke Istenéhez, az igazság és szentség Istenéhez, a közösség és az egység Istenéhez vezet.

Ezen a biztos úton járjatok velem mindannyian bizalomban és biztos reményben, boldog várakozásban Isten legnagyobb diadalára, mely Szeplőtelen Szívemnek a világban aratott diadalával együtt következik be.

Szűz Mária üzenete Gobbi atyán keresztül, 1996. május 13., az első fatimai jelenés évfordulóján

Szent László

Vajon a fegyverforgatásban fiatalon híressé vált László kiérdemelte, vagy inkább kikényszerítette királlyá választását? – merül föl a kérdés teljes joggal. László a harcot és a küzdelmet nem öncélúan, kalandvágynál kedvelte, hiszen már bihari dukátussága alatt elsősorban az ország védelmében fogott fegyvert, és Salamon ellen kényszerből támadt. Ezt igazolja a Nyitrán töltött idő is, amikor László Pozsony várát ellenőrizte, Salamont katonailag semlegesítve Géza uralkodásához békét teremtett. Salamont nem ellenségnek, hanem lovagi ellenfélnek tekintette, és az is megtörtént, hogy az egymással szembenállók, Salamon és László lovagi tornát vívtak, ami minden szembenállás ellenére egymás kölcsönös becsülését jelentette.

Az új királynak, Lászlónak már a külseje is azt sugallta, hogy uralkodásra termett. „Természeti adottságaiban pedig az isteni irgalom különös kegyelme a kiválóság kiváltságával a közönséges emberi értékek fölé emelte. Mert erős volt a keze, tetszetős a külseje, s miként az oroszlánnak, hatalmas lába-keze, óriási a termete, a többi ember közül vállal kimagaslott: így árasztotta el az adományok teljessége, s ez már testileg is méltóvá nyilvánította a királyi koronára.” A legenda másik változata szerint a hős király a mondabeli Trója utolsó királyához, Priamoszhoz hasonlított. Ez a leírás nem üres szépen szólás a középkori szerzőnél, hanem azt – minden irodalmi ihletés ellenére – László megnyerő, tiszteletet gerjesztő, uralkodói termete, nemes arckifejezése ihlette. A franciaöldi Saint Gilles-monostor hazánkba jött szerzetese joggal nyilatkozhatott Lászlóról úgy, hogy *elegantissimus rex*.

A külső kiválóság mellett a belső kiválóságnak is birtokában volt. Ezt bizonyította már hercegsége alatt; s királyként Salamonnal szemben tovább folytatta a megbékélés politikáját. Kivárta a kedvező pillanatot, amikor ellenfele Pozsony várát önként feladta, a hatalmon viszont az országért érzett felelőssége tudatában nem volt hajlandó vele osztozni. Salamon hamar föllázadt a türelmes László ellen, aki jogosan záratta őt a visegrádi várba. Azonban megbocsátott és megfogadta a bökénysomlyói apáca, Karitas tanácsát: 1083-ban István király szentté avatásakor szabadon engedte Salamont. László ekkorra már oly mértékben megszilárdította az ország helyzetét, hogy nem kellett félnie a idegenbe, előbb a németekhez, majd a moldvai besenyőkhöz távozott Salamontól.

Ez a szilárd kezű, magabiztos, bölcs kormányzás az első pillanattól kezdve nagy körültekintésben mutatkozott meg, s erre legjobb példa a koronához fűződő kapcsolata. „Mikor ugyanis tetszésén múltott, hogy a királyi méltóságot isteni végzésből magának tulajdonítsa, nem igyekezett sem felkenetni, sem királlyá koronáztatni magát: a királyi jelvényeket tisztelettel maga előtt vitetve nem azért töltötte be a királyi méltóság feladatát, hogy az első legyen, hanem hogy hasznos legyen.” Alázatos-ság? Önmérséklet? Mindkettő ott rejtőzött Lászlóban, s már ez az egyetlen tény elegendő volt arra, hogy kortársait figyelmeztesse: a királyi hatalom fölött ott van az Égi Király, Isten hatalma! László, bár király, mégis alattvaló, döntései, tettei az isteni törvényekhez igazodtak.

Török József: A magyar föld szentjei

Szent Péter ünnepére

Péter vallomása és kitüntetése

Ujjongjunk az Úrban, kedveseim, és örüljünk lelki vígsággal, mert az Atya Isten egyszülött Fia, a mi Urunk Jézus Krisztus szándéka és istensége titkainak velünk való közlésére városunkat tüntette ki az apostoli rend első emberével, Szent Péterrel, akinek mai ünnepe, dicsőséges vértanúságának napja (június 29.), különös dicsősége az egész világnak. E dicsőséget, kedveseim, ama vallomásnak köszöni, amelyet az Atya Isten sugalmazott apostoli szívének, amely felülmúlja az emberi vélekedés bizonytalanságát, amely olyan szilárd, mint a szikla, melyet misem rendít meg. – Amint az evangélium elbeszéli, az Úr minden apostolt megkérdezett, mit tartanak róla az emberek. És annyiban közös a feleletük, amennyiben a emberi értelem vélekedését fejtik ki. Mikor azonban a tanítványok véleményét kérdi, az az első az Úr megváltásában, aki az első az apostoli méltóságban. Neki, mikor így felelt: „Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia”, Jézus azt mondta: „Boldog vagy Simon, Jónás fia! mert nem a test és vér nyilatkoztatta ki ezt neked, hanem az én Atyám, ki mennyekben van”. (Mt 16,16-17). Mintha csak azt mondta volna: azért vagy boldog, mivel Atyám tanított; s ezért nem is lettél földi vélekedés áldozata, hanem égi sugallat világosított fel, hiszen sem a test, sem a vér, hanem az én Atyám jelentett ki neked engem. „És én mondom neked...” azaz: amint Atyám kinyilvánította neked istenséget, így nyilvánítom én ki neked a te kitüntetésedet. „Te Péter vagy”, mintha mondaná: bár én vagyok a rendíthetetlen szikla, én vagyok a

szegletkő, mégis te is szikla vagy, mert az én erőm megerősít, hogy amik hatalmamnál fogva az enyéim, a bennük való részesedés következtében közösek legyenek.

Mit ruházott rá Krisztus? „Erre a kősziklára fogom építeni egyházamat, és a pokol kapui nem vesznek erőt rajta.” (Mt 16,16.) Erre az örökké tartó erősségre építem a templomot, és Egyháznak égbetörő fensége az ember hitének keménységén emelkedik fel. E megvalláson nem lesz úrrá a pokol, nem veri béklyóba a halál. Ez a hang ugyanis az élet hangja, s akik ezt hangoztatják, azokat az égbe viszi; akik pedig tagadják, azokat a pokolba juttatja. Ezért mondja Szent Péternek: „Neked adom a mennyek országa kulcsait. És amit megkötsz a földön, meg lesz kötve a mennyekben is, és amit feloldasz a földön, fel lesz oldva a mennyekben is” (Mt 16,19). Átszállott ugyan a többi apostolokra is e hatalom, de nem hiába bízta egyre, amit a többivel is akart közölni. Azért bízta e hatalmat külön Péterre, mert az Egyház összes vezetői elé Péter alakját helyezte. Megmarad hát Péter kiváltsága, bárhol hoznak ítéletet az ő méltányosságával. Sem túlságos szigorúság, sem engedékenységgel nincs abban, hogy semmi sincs megkötve vagy megoldva, hacsak Péter meg nem kötötte vagy meg nem oldotta.

Csak az ő hitéért imádkozott az Úr és a hit erősségét adta neki. Az egész Egyház fejévé tette. Közeledvén az Úr szenvedése, amely meg fogja rázni tanítványai állhatatosságát, így szólt: „Simon, Simon! Íme a sátán kikért titeket magának, hogy megrostáljon, mint a búzát; de én könyörögtem érted, hogy meg ne fogyatkozzék hited, és te egykoron megtérvén, megerősítsd testvéreidet” (Lk 22,31-32.). Közös veszély volt az apostolok számára a félelemtől való megkísértés veszélye, s az isteni védelemre egyformán rászorultak, mert az ördög mindnyájukat megkívánta kísérteni, le akarta győzni. Mégis Péterre van az Úrnak különös gondja, Péter hitéért könyörög, mintha csak a többiek helyzete biztosabb lenne, ha a vezért az ellenség le nem győzi. Péterben tehát mindnyájuk erőssége növekedik, és az isteni kegyelem segítségével úgy működik benne, hogy a szilárdság, amelyet Krisztus Péternek ad, Péter által a többi apostolokra is átszáll. Az Úr feltámadása után, a kulcsok átadása után, misztikus jelentőséggel háromszor mondta Szent Péternek, miután az háromszor vallotta meg örök szeretetét: „Legeltesd juhaimat” (Jn 21,17). És kétségkívül ezt teszi ma is: a jó pásztor végrehajtja az Úr parancsát, erősít minket buzdításával, nem szűnik meg értünk imádkozni, hogy semmi kísértés erőt ne vegyen rajtunk. Ha pedig

jóságos gondját, amint hinnünk kell, az Isten minden népére kiterjeszti, mennyivel inkább segítségünkre van nekünk, fiainak, hiszen boldog szunnyadásának szent ravatalán abban a testben pihen köztünk, amelyben itt vezérkedett. Mikor tehát látjuk, hogy ily nagy menedéket rendelt nekünk az Isten, örvendezzünk jogos örömmel vezérünk érdemei és méltósága miatt, és adjunk hálát örök Királyunknak, Üdvözítőnknek, az Úr Jézus Krisztusnak, hogy ekkora hatalmat adott a Egyház fejének az ő dicsőségére és örökkön örökké. Amen.

Nagy Szent Leó pápa beszéde

Biztatás az idén szentelődőknek

Június folyamán, mint más években is, számos fiatalember áll teológiai tanulmányai befejeztével a főpásztora elé azzal a kéréssel, hogy szentelje őt áldozópappá. A püspök nem kéreti magát, hiszen várják a hívek a papot és a szemináriumban eltöltött öt-hat év alatt az előjárók a jelöltet megismerték és az ifjú kérését ők is támogatják. Elérkezik az ünnepi nap, amikor a püspök apostolutódi kézrátételével fölszenteli áldozópappá a diakónust. Az újmiséés pap pedig boldog örömmel mutatja be első szentmiséit szűkebb-tágabb pátriájában.

A következő magánlevél-részlet egy tavaly szentelődött fiatal pap tollából származik, s tanúbizonysága annak, hogy a mai fiatal papok éppen olyan lelkesek, mint voltak az előző nemzedékek, éppúgy átélik az oltár misztériumát, mint elődeik. E néhány sor tanúságtétel a krisztusi papság mellett, biztatás a szentelendőknek, hogy nincsenek egyedül az evangéliumi úton. Ugyanakkor e néhány sor ajándék azoknak a híveknek, akik papi hivatásokért imádkoznak: íme, imádságuk nem hiábavaló, ma is támadnak papi hivatások. Remélhetőleg ez további imádságra biztatja őket. Mert *a papi hivatások imádságból születnek, abban érlelődnek, abból táplálkoznak*. Nem óriásplakátos hirdetésekkel lehet fiatalokat toborozni a papság soraiba (amint ezzel nyugaton próbálkoznak), hanem imádsággal, papi hivatásokért följánlott áldozatokkal, szenvedésekkel. Akkor most következze a levélrészlet:

„Első papi Ádventembe léptem a mai nappal. Ugyan még tanulmányaim lekötnek, időm nagyobbik részét a tanulmány tölti ki, ám a zsolozsmaimádság, a szentmisék, az utcák hangulata is naponkint beljebb segítenek a várakozás misztériumába. Ahogy a misében formálok a

szavakat ajkammal, mint rügyek tavasszal a fákon, nyílnak meg a szent szövegek számomra, ami csodálatos érzés. Minden nap találkozni a Legszentebbel az oltáron – hogy ez lehetséges nekem, aki ennyi s ilyen vagyok, és nem több – a csodálat, az öröm, a szent borzongás és tisztulni akarás vegyes érzéseit kelti bennem. Örülök, hogy pap vagyok és szent pap szeretnék lenni. – Rosner Zsolt újmisés”

Török József

Pünkösd

„Mikor érkezett Pünkösd napja, mindannyian együtt voltak ugyanazon a helyen és hirtelen zaj támadt az égből” (Csel 2,1-2). Mi volt a pünkösdi ünnep? Mikor a gabona már kaszára érett, mikor a termést be kellett takarítani, akkor ünnepelték. Ez volt az előkép, lásd most már a valóságot is. Mikor érkezett az ideje, hogy az igehirdetés kaszáját felvegyék, mikor a megérett gabonát be kellett takarítani, a Szentlélek mint éles sarló megérkezett. Emlékezzél Krisztus szavaira: „Emeljétek fel szemeteket és lássátok a szántóföldeket, mert már fehérek az aratásra” (Ján 4,35); majd másutt ezt olvassuk: „Az aratnivaló ugyan sok, de a munkás kevés” (Luk 10,2). Tehát először elküldte az éles kaszát a aratóhoz. Krisztus learatta a vetések zsengejét, mikor magára vette emberi természetünket, ezért nevezi a lelkek meggyógyítását aratásnak. Midőn érkezett a pünkösd napja – olvassuk -, tehát nem előbb történt, hanem pünkösd napján. Ünnepen kellett ennek is történnie, hogy akik jelen voltak Krisztus keresztre feszítésén, lássák ezt is. És zaj támadt az égből. Miért nem történt mindez érzékelhető jelek nélkül? Mert mikor mindez történt, még akkor is azt mondták az apostolokról, tele vannak édes borral. Mit mondtak volna még akkor, ha nem ilyen külső jelek kíséretében történt volna? Nem is egyszerű bűgás volt az, hanem égből származó. És mivel hirtelen jött, felrázott mindenkit. Betölti az egész házat. A Szentlélek nagy erejéről beszél itt. Figyelj csak! Mindnyájukat összegyűjtötte oda, hogy jelen legyenek, higgyenek és méltónak mutatkozzanak.

„Majd pedig szétoszló nyelvek jelentek meg nekik, olyanok, mint a tűz, és leereszkedtek mindegyikükre” (Csel 2,3). Találón van ott a *mint* szó, hogy a Szentlélekről valami érzékelhetőt ne gondoljunk. Olyan volt, mint a tűz, olyan, mint a szél. De nem volt egyszerűen a levegőn keresztüljövő szél. Mikor Keresztelő Szent Jánosnak fel kellett

ismernie a Szentlelket, mint galamb Krisztus feje fölé ereszkedett (Mk 1,10; Luk 3,22; Jn 1,32), most, mikor egész tömeget kellett megtéríteni, mint tűz jött el. Leereszkedett mindegyikükre, vagyis ott maradt, megpihent mindegyikük fölött.

Följük szállott le csak, a tizenkettő fölé, vagy a többiek fölé is? Mind a százhusz ember fölé. Péter sem ok nélkül hozta fel a próféta jövendölését: „Aztán pedig kiöntöm lelkemet minden emberre és prófétálni fognak fiaitok és leányaitok; álmokat álmodnak véneitek és látomásokat látnak ifjaitok” (Joel 2,28).

Nem azért jött, hogy elveszítsen, hanem hogy betöltsön kegyelemmel, azért jött Szentlélekkel és tűz alakjában, így folytatja ugyanis: „Ekkor mindnyájan beteltek Szentlélekkel s beszélni kezdtek különféle nyelveken, amint a Szentlélek megadta nekik, hogy szóljanak.” (Csel 2,4). Ez az új és nem közönséges jel volt az első, amit kaptak. Leereszkedtek mindegyikükre. Tehát annak a feje fölé is, akit nem választottak meg apostolnak és most már nem szomorkodik, hogy nem választották meg, mint Mátyást. Beteltek Szentlélekkel. Nemcsak kaptak kegyelmet, hanem be is teltek vele. S beszélni kezdtek különböző nyelveken. Nem mondaná, hogy mindnyájan részesedtek ebben a ajándékban, akik jelen voltak, különben az apostolokat nem említené együtt a többivel. Ahol ugyanis az apostolok csak egyedül voltak jelen, külön megemlíti a Szentírás, akkor itt főképpen megemlítette volna.

Kísérd csak figyelemmel, hogy mikor állhatatosak voltak az imádságban, amikor a szeretet közösségét megtartották, akkor jött el a Szentlélek. Mikor azt mondja, mint a tűz, emlékezetünkbe idéz egy másik szentírási jelenetet. Mint tűz jelent meg Isten a csipkebokornál is. Amiképp a Szentlélek adta nekik, hogy szóljanak. Mert szavaik olyanok voltak, mint a bölcsek aranymondásai.

Pénzes-Barát: Az egyházatyák szentbeszédeiből VI.

Szent Szívének gondolata

Kovács Ervin

Az első keresztény évezred hitének gyümölcse azok az üdvtörténeti ünnepek, amelyek az Úr Jézus, vagy Szűz Mária életének egy-egy jelentős eseményét idézik fel. A második évezredben viszont számos áhítat-ünnep született, amelynek tárgya nem esemény, hanem hitigazság.

A Pünkösdi utáni időszakban három ilyen ünnepet is ültünk. Miután a karácsonyi és húsvéti ünnepek között megünnepeljük a megtestesülés és a megváltás titkát, hálát adunk a Szentháromságnak minden ajándékért a Pünkösdi utáni vasárnapon. A rákövetkező csütörtökön (vasárnapon) a kenyér színe alatt köztünk maradt Jézust köszöntjük, hiszen az Oltári-szentségben minden idők hívei számára elérhetővé válnak a megváltás gyümölcsei. Végül az utána következő pénteken betekintést nyerünk minden isteni kegyelem és adomány forrásába: a megtestesült Fiúisten Szívébe.

Az isteni Ige megtestesülésének egyik folyamánya, hogy az Istenember emberi természetét is imádás illeti meg. Jézus Krisztusban ugyanis oly elválaszthatatlanul egyesült az istenség az emberséggel, hogy ez utóbbit is felmagasztalta a Mindenható. Tehát emberi teste is imálandó, hiszen az emberré lett Fiúisten teste. A középkorban kezdtek arra következtetni, hogy ha imálandó az egész test, akkor imádás illeti meg az egyes részeket is. Különösen a legnemesebb és jelképeket hordozó testrészek kapcsolatán fejlődött ki gazdag kultusz: szív, vér, arc, sebek. Ezek közül a szív ősidők óta minden kultúrában a szeretet jelképe. Az Ószövetségben ezen kívül az emberi személyiség központja, ahonnan még a gondolatai, döntései is kiindulnak. Már a középkorban is számos misztikus lélek külön magánáhitatot fejlesztett ki Jézus Szíve iránt: Clairvauxi Szt. Bernát, Magdeburgi Szt. Mechtild, Nagy Szt. Gertrúd, Szt. Bonaventúra, Sziénai Szt. Katalin és Bernardin.

Az újkorban először a reformáció, majd a rideg, szigorú Istentől rettegő janzenizmus eretneksége mért csapást a hívek lelki életére. Az áldozók száma is tragikusan megcsappant, hiszen méltatlanságának tudatában senki sem mert a félelmetes szentséghez közeledni. Ekkor történt, hogy a Paray le Monnialban lévő vizitációs kolostorban Alacoque Szt. Mária Margitnak megjelent az Úr Jézus, kezében tartva töviskoszorúval ékesített, szeretettől lángoló Szívét. Íme a Szív, amely úgy szerette az embereket, de azok csak tövisekkel válaszoltak. Ám a tövisok okozta sebekből kicsorduló vér lemossa a bűnöket. Az isteni szeretet lángoló tüze fellobbantja a kihűlt, rideg közönyben megkövesedett emberi kőszíveket. Íme a jézusi stílusú „bosszú”: új gyógyító erő, az élő vizek kegyelemforrása nyílik a bűnösök számára. Családi béke, megtérés, megújuló vallásos buzgóság lesz tisztelőinek osztályrésze. Aki pedig kilenc egymás után következő elsőpénteken meggyónik és megáldozik, vagyis visszatér a rendszeres szentségi élethez, életének döntő

pillanatában, a halál óráján, Urával kiengesztelődve, lélekben megtisztulva és megerősödve lépheti át az örökkévalóság küszöbét. Nem hiába énekeljük a Jézus Szíve szentmise kezdőénekében: „Szent Szívének gondolata nemzedékről nemzedékre, hogy megmentse a haláltól lelküket, és éhínség idején táplálja őket”. Az ünnepi prefáció pedig így szól: „Ő csodálatos szeretetből életét áldozta, s a keresztfán magasba emelve odaadta önmagát értünk; majd vér és víz ömlött sebhelyéből, melyekkel Egyházát éltet, és mindenki vonzódjék az Üdvözítő feltárt Szívéhez, mindig örömmel merítve az élet vizéből, melyet az üdvösség forrása bőséggel áraszt.”

Oltalmazó kéz

Nagypapám komoly Jézus Szíve tisztelő volt. Nyomda vezetőjeként is nyíltan vállalta a Jézus Szíve tiszteletet. Még az ostrom tűzharcában is első pénteken elküszott a közeli kápolnába, hogy áldozhasson. Édesanyám is vele volt. Nagypapám nyomdájával történt meg az alábbi esemény, melyről naplójában a következő szavakkal számolt be.

„1944. július 2-án angol és amerikai nehézbombázó repülőgépek bombázták Budapestet. A hír hallatán vidékről hazasiettünk...”

A látvány szörnyű volt! A ház kapuja előtt két 10 m átmérőjű bombatölcsér, a szomszédos Damjanich utcai ház három emeleten át lerombolva. A mi épületeinken az összes ablak betörve, ajtók kiszakítva, bár egy gyújtó bomba találta el az épületet, de hála Istennek, az nem robbant fel...

Egy esztendő múlva a Vilma királynő út sarkán egy angol-amerikai repülőtiszt – térképpel a kezében – nézte és kérdezte, hogy hol volt itt egy térképnomda. Egy ismerősöm azt válaszolta, hogy itt, két házzal beljebb van egy nyomda. A tiszt közölte, hogy az nem lehet! Ez a párbeszéd néhányszor megismétlődött, mire az ismerősöm már dühösen megkérdezte, hogy hát miért nem lehet? A tiszt rövid válasza az volt: mert azt a nyomdát mi tavaly július 2-án lebombáztuk!

Ezek után megértettem, hogy miért csapott be a közvetlen környezetünkben 16 db bomba, de arra is ráéreztem, hogy Jézus Szíve ígérete is beteljesedett: „megáldom a házat, melyben Szívem képét kifüggesztik és tisztelik”. Egy oltalmazó kéz védte a házunkat.”

Jánossy Gábor

Mária-

kegyhelyek

Ludbreg, a Szent Vér horvátországi kegyhelye

A későközépkori vallásosság különösen szép vonása volt a buzgó Oltáriszentség-tisztelet, amelyet számos, a Szent Vér vagy a vérző ostya csodájával kapcsolatos zarándokhely is előmozdított. Magyarországon a leghíresebb bátai ereklye mellett számon tartották a garamszentbenedeki, kassai, esztergomi, győri és vasvári kultuszhelyeket is. Ezek azonban a török időkben, illetve a reformáció hatására egytől-egyik elenyésztek, szemben a máig virágzó horvátországi Ludbreg kegyhelyével, amely a magyar határtól harminc kilométerre, a Dráva mentén található. A Szent Vér-ereklye története 1411-ig nyúlik vissza, amikor egy, az átlényegülés hittikában kételkedő pap misézés közben észrevette, hogy a kehelybe öntött bor vérré változott. A pap annyira megrémült, hogy a kehelyt elrejtette a kápolna falába, s csak halálos ágyán fedte fel a csodát. 1512-ben a Szentszék kivizsgáltatta az ügyet, s megerősítésként búcsú kiváltságban részesítette a kegyhelyet. A Szent Vért előbb a Batthyány-család várában őrizték, majd 1721-ben Batthyány-Strattmann Eleonóra grófnő díszes ereklyetartót készített a számára, amelyet a városka plébániatemplomában helyeztek el. A mai napig számos imameghallgatás történt itt, ezeket a folyamatosan vezetett mirákulumos könyvben jegyezték fel. 1739-ben a horvát országgyűlés fogadalmából épült fel a Szent Vér-kápolna és a kálvária.

Az évszázadok során nemcsak horvátok, hanem Somogy és Zala megye magyar katolikusai is áhitattal zarándokoltak el Ludbregbe. A szépen gondozott kegyhely az utóbbi években is fejlődött, legutóbb impozáns szabadtéri misézőhelyet alakítottak ki. Jó lenne, ha a magyar zarándokok újra felfedeznék az Oltáriszentség e különleges kultuszhelyét, s a közeli magyar papság bevonásával a rendszeres magyar búcsújárás is újjáéledne.

Gárdonyi Máté

Montserrat

Barcelónától nyugati irányban 60 km-re található Montsalvat hegyvidéke, ahol az a bencés monostor és hatalmas bazilika áll, amely Montserrat híres Mária-szobrát őrzi. Ősi legenda szerint, amikor az iszlám hitű mórok 717-ben Barcelonát ostromolták, a Szent Justus-templom papjai mentették ki ide, a hegyek közé azt a kegyszobrot, amely ma is nagy tiszteletnek örvend. A hegyekben elrejtett Máriára, akinek ölében a Gyermek trónol, pásztorok találtak rá 880-ban, s nagy örvendezések közepette akarták visszaszállítani eredeti helyére, Barcelonába. Ám az igavonó jószág hiába rángatta a kötőféket-kötőszárat, nem bírta megmozdítani a hihetetlenül súlyossá vált szobrot. Barcelona grófja, Sifredo el Velloso a helyszínen építtetett templomot a szobor védelmére. A XI. században szerzetesek telepedtek meg, és fogadták az egyre sűrűbb rajokban érkező zarándokokat. A kettős szobor arcainak, kezeinek barna árnyalata miatt Moreneta (Barnácska) becenévvel illették az egyszerű hívek. Loyolai Szent Ignác megtérése jeleként 1522-ben e szentélyben tette fel az oltárra katonai páncélját és fegyvereit. A montserrati Szűzanya pedig elfogadta a felajánlást és segített Ignácnak Jézus Társasága megszervezésében. E szent hely a katalánok nemzeti szentélye. A katalán püspökségek védőszentje a montserrati Szűzanya. Ma több a katalán papi hivatás, mint a spanyol. Nem véletlenül, hanem a katalánok lelkes Mária-tisztelete következtében.

Török József

Örömmel értesítjük kedves olvasóinkat, hogy a Minden Népek Asszonyától Ida Peerdeman-on keresztül kapott üzeneteket Jozef Maira Punt, Harlam-Amszterdam püspöke, 2002. június 8-án egy imatalkozó kapcsán kihirdette, hogy elismeri az üzenetek természetfeletti eredetét.

Ennek öröme, külföldi adományként mellékeljük a Minden Népek Asszonya szentképet. Minél többen, akár naponta imádkozzuk a rajta szereplő, Szentlélekhez szóló imát, a hitbeli egységet kérve minden nép számára.

Szőkefalva – 2003. február 22.

(tizenötödik nyilvános jelenés és üzenet)

Szűzanya: Dicsértessék a Jézus Krisztus!

Rózsika: Mindörökké! Ámen.

Felajánlom az összes zarándokokat, papokat, nehézségeikkel, problémáikkal együtt, és az egész Földgömböt, azokat az engesztelőket is, akik ma nem tudtak jelen lenni. Tudom, hogy Te sok kegyelmet hozol, a Te Szent Fiadtól. Tudom, hogy ezeket Te szétosztod.

A Szűzanya elfogadott mindnyájunkat.

Szűzanya: Drága gyermekeim, köszönöm, hogy elfogadtátok hívásomat ezen a lányomon keresztül.

Drága gyermekeim, kérlek, könyörgök hozzátok, hogy imádkozzatok a békéért. Nagy veszélyben van a béke. Segítsetek engem és Szent Fiamat, a bőjtötökkel, imáitokkal és áldozatvállalásaitokkal. Nagy figyelmeztetések várnak rátok. Ne féljetek, én veletek vagyok és mindnyájótokat betakarlak védőpalásommal. De tartsátok meg üzeneteimet.

Drága gyermekeim, keressétek az Én Szent Fiamat az Oltári-szentségben. Eljött az az idő, amikor éjjel-nappal kell imádkozni. Jöjjetek drága gyermekeim e helyre, ahol sok kegyelmet kaptok. Ne féljetek semmitől, mert a sátán nem tud ártani, ha föl vagytok fegyverkezve az imádság fegyverével.

Jönni fogok újra ez év június 17-én.

Rózsika: A Szűzanya hangja eleinte boldog volt, örömes, után lassan-lassan szomorúvá vált, a világban történő események miatt. És ugyanezért volt a Látnoknő mai szenvedése is. A Szűzanya adta az Ő különleges anyai áldását minden zarándokra és a Miatyánk imádkozása közben eltávozott.

A Szűzanya február 22-én, Szent Péter apostol ünnepén látogatott el Szőkefalvára.

A Szűzanya az ifjúságot 2003. május 17-én engesztelése és szentségimádsásra hívja a szőkefalvi római katolikus templomba. Az engesztelés és szentségimádsás 10.00 órától 22.00 óráig kerül megtartásra, amelyre a római Katolikus Plébánia a környező országokból, így Magyarországról is vár ifjúsági zarándokcsoportot.

A magyar ifjúsági zarándokcsoportba jelentkezni lehet Kemenes Gábor atya 06/26-389-817 telefonszámán (Nagykovácsi Plébánia, üzenetrögzítő). Az engesztelést és szentségimádsást a szőkefalvi plébános

atya szervezi. (A június 17-i jelenésre a zarándokcsoportot szintén Kemenes Gábor atya szervezi.)

Béke Királynője üzeneteiből

Öt fegyver a szentséghez vezető úton a sátán ellen:

- imádság
- böjt
- Biblia
- szentgyónás
- Eucharisztia

Az imádságról, a Szűzanya szavai alapján:

„Gyermekek, azért van olyan nagy szükségem az imádságotokra, mert ez az egyetlen eszköz az emberi nem megmentésére.” (1987. júl. 30.)

Az imádsággal elnyerjük a Szentlelket. A Szentlélek birtoklása keresztény életünk célja. Szűz Mária is mondja:

„Az a fontos, hogy imádkozzatok a Szentlélekhez, hogy leszálljon rátok. Ha az ember a Szentlelket birtokolja, mindene megvan.” (1983. okt. 21.)

A Szent Szűz más imádságokat is ajánl, nemcsak Szentlélek-hívó imákat, de minden imádság célja a Szentlélek megszerzése.

„Amikor a Szentlélek leszáll a földre, minden kitisztul, minden átalakul.” (1983. de.)...

A második fegyver a böjt. A Szűzanya ezt mondja:

„A böjt feledésbe merült a katolikus egyházban századunk utolsó negyedében.” (1984. máj.)

Medjugorje a böjt újjászületésének a helye. A böjt jóvátész és megtisztít. A Szent Szűz szigorú böjtöt javasol kenyéren és vízen szerdánként és péntekenként. Csak a betegek vannak fölmentve alóla. Adjuk át a szót Mirjának: „A böjt rendkívül fontos. Hinni, imádkozni és böjtölni kell. Tegyük mindezt egy időben. Reménységgel kell böjtölni, abban a tudatban, hogy nagyon értékes. *Az imádság és a böjt természeti törvényeket alakíthat át.* A kettőt mindig össze kell kötni egymással.” A böjt térséget teremt bennünk, ahol Isten cselekedhet majd. Hallgassuk csak Ivant: „A szívünk gyakran túlságosan tele van, a böjttel kiüresítjük, hogy befogadhassuk Istent.” A böjt alázatosság, a szegényhez hasonlónak tesz...

„Drága gyermekeim, ma arra hívlak titeket, hogy kezdjétek szívből böjtölni... Kérem az egyházközséget, hogy böjtöljenek hálából, mivel Isten megengedte nekem, hogy ilyen sokáig közöttetek maradjak. Drága gyermekeim, imádkozzatok és böjtöljétek szívből!” (1984. szept. 20.)

A böjt olyan áldozat, amit nem kötelességből, hanem szeretettel és szívből kell elfogadnunk...

„Ha nincs elegendő erőtök kenyéren és vízen böjtölni, más dolgokról is lemondhattok. Nagyon jó lenne lemondani a televízióról, mert egy-egy adás szórakozottá tesz benneteket és képtelenek vagytok imádkozni. Lemondhattok az alkoholoról, a cigarettáról és más élvezetről. Ti magatok is tudjátok, mit kell tennetek.” (1981. dec. 8.)

(A Mennyország hangja, Nyolc Boldogság Katolikus Közösség, 1997.)

A Szűzanya Szőkefalván is eleinte szerdán és pénteken kérte a böjtöt kenyéren és vízen. Később már három napon kéri ezt: „Tartsatok böjtöt kenyéren és vízen, hétfőn, szerdán és pénteken. Imádkozzatok naponta három rózsafüzért és a keresztutat; gyónjatok és áldozzatok minél gyakrabban, és olvassatok minden nap egy részt a Szentírásból és próbáljatok aznap aszerint élni...” (2000. márc. 8.); „Böjtöljétek kenyéren és vízen: hétfőn, szerdán és pénteken. Gyónjatok és áldozzatok minél gyakrabban! Legyetek irgalmasak!...” (2001. febr. 11.) – a szerkesztő

Tartalomjegyzék:

Newman-Szunyogh: Titkosértelmű rózsza	1
Barsi Balázs: A „kegyelemmel teljes” Mária üdvtörténeti szerepe	2
Török József: Anyák napjára	4
Dsida Jenő: Édesanyám keze	5
II. János Pál pápa: Jézushoz Máriával	7
A biztos út	8
Török József: Szent László	9
Nagy Szent Leo pápa: Szent Péter ünnepére	10
Török József: Biztatás az idén szentelődőknek	12
Pünkösöd	13
Kovács Ervin: szent Szívének gondolata	14
Oltalmazó kéz	16
Mária kegyhelyek	
Ludbreg, a Szent Vér kegyhelye	17
Montserrat	18
Szőkefalva	18
Béke Királynője üzeneteiből	19
Rózsafüzér	
Eperjes Károly: A rózsafüzér felépítése	20
Címlapra: Ludbreg – Szent Vér ereklye	
A hátsó borítón: Montserrat – kegyszobor	

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,

P. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Krétai Szent András: Gyümölcsoltó Boldogasszony ünnepére	1
Newman-Szunyogh: Megváltónknak anyja	2
Legeza József: Szenvedni könnyebb, mint látni a szenvedést	3
Várhelyi Tamás: Misericordia Dei	4
Kovács Ervin: Ezt a napot az Úristen adta	7
Szent Ágoston: Fogadd vendégül az Üdvözítőt	8
Ima szent papi hivatásokért	9
Karaffa János: Batthyány-Strattman László	10
Barsi Balázs: Keressétek elsősorban Isten országát és annak igazságát	12
Gobbi atya: Belső kiegyensúlyozottságotok	18
Szent Bernát: Szent József ünnepére	20
Bajj Mária Cecília: Szent József	21
Mária kegyhelyek	
Fertőszentmiklós	22
Kreuzberg	23
Szőkefalvi üzenetek 2002-ben	23
Békejobbot nyújtva	26
Rózsafüzér	
Világosságos rózsafüzér	27

A Szerkesztőség címe:

1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdájában

Felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón:

Kreuzberg – kálvária

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: K&H Bank
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Eucharistia, Babits Mihály

Az Úr nem ment el, itt maradt.

Óbelőle táplálkozunk.

Óh különös, szent nagy titok!

Az Istent esszük, mint az ősz

törzsek borzongó lagzikon

ették-itták királyaik

húsát-vérét, hogy óriás

halott királyok ereje

*szállna mellükbe – de a mi
királyunk, Krisztus, nem halott!*

A mi királyunk eleven!

A gyenge bárány nem totem.

A Megváltó nem törzsvezér:

Ereje több, ereje más:

ő óriásibb óriás!

ki két karjával általér

minden családot s törzseket.

Egyik karja az Igazság,

másik karja a Szeretet...

Mit ér nekünk a Test, a Vér,

*ha szellemében szellemünk
nem részes és úgy vesszük Őt
magunkhoz, mint ama vadak
a tetemet vagy totemet?*

*Áradj belénk hát, óh örök
igazság és szent szeretet!*

*Oldozd meg a bilincseket
amikkel törzs és vér leköt,*

*hogy szellem és ne hús tegyen
magyarrá, s nőjünk ég felé,
testvér-népek közt, mint a fák,
kiket mennyből táplál a Nap.*